

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1311/2025
06.11.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљеног АА, због два кривична дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва Ктз 1110/2025 од 24.09.2025. године, поднетом против правноснажне пресуде Основног суда у Нишу К 252/24 од 27.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 06.11.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва 1110/2025 од 24.09.2025. године, па се **УКИДА** правноснажна пресуда Основног суда у Нишу К 252/2024 од 27.03.2025. године и предмет враћа Основном суду у Нишу на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 252/2024 од 27.03.2025. године усвојен је захтев за опозив условне осуде Основног јавног тужилаштва у Нишу Кт 2312/2018 од 15.04.2024. године која је окривљеном АА изречена пресудом Основног суда у Нишу К 217/2021 од 25.01.2022. године, па је окривљеном АА „изречена казна затвора у трајању од 3 (три) месеца, која му је утврђена у условној осуди, а коју да издржи по правноснажности пресуде“.

Против наведене правноснажне пресуде, јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва поднео је захтев за заштиту законитости Ктз 1110/2025 од 24.09.2025. године, због повреде закона из члана 70. став 2. КЗ, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине побијану пресуду и предмет врати на поновно одлучивање Основном суду у Нишу.

Врховни суд је је примерак захтева за заштиту законитости доставио браниоцу окривљеног АА, адвокату Душану Игњатовићу, у складу са одредбом члана 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања јавног

тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажну пресуду против које је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва је основан.

Према налажењу Врховног суда, основано јавни тужилац Врховног јавног тужилаштва у поднетом захтеву истиче да је правноснажна пресуда Основног суда у Нишу К 252/2024 од 27.03.2025. године донета супротно одредби члана 70. став 2. КЗ, којом је прописано да суд може најкасније у року од једне године од дана када је протекло време проверавања одредити да се утврђена казна у условној осуди изврши, уколико окривљени не испуни неку обавезу из члана 65. став 2. КЗ.

Из списка предмета произилази да је пресуда Основног суда у Нишу К 217/2021 од 25.01.2022. године, којом је окривљени АА оглашен кривим због два кривична дела недавање издржавања из члана 195. став 1. КЗ, за која су му претходно утврђене казне затвора у трајању од по три месеца, а потом изречена условна осуда тако што му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од пет месеци са роком проверавања од једне године, постала правноснажна дана 09.05.2022. године, када је потврђена пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 161/2022.

Одредбом члана 70. став 2. КЗ прописано је да ако осуђени у одређеном року не испуни неку обавезу из члана 65. став 2. тог законика, суд може, најдоцније у року од једне године од дана када је протекло време проверавања, одредити да се изврши утврђена казна у условној осуди.

Одредбом члана 65. став 2. КЗ прописано је да суд може у условној осуди одредити да ће се казна извршити и ако осуђени у одређеном року не врати имовинску корист прибављену извршењем кривичног дела, не накнади штету коју је проузроковао кривичним делом или не испуни друге обавезе предвиђене у кривичноправним одредбама. Рок за испуњење тих обавеза утврђује суд у оквиру одређеног времена проверавања.

Полазећи од цитираних законских одредби, те чињенице да је пресуда Пресуда Основног суда у Нишу К 217/2021 од 25.01.2022. године постала правноснажна 09.05.2022. године, а рок проверавања истекао дана 09.05.2023. године, Врховни суд налази да Основни суд у Нишу није могао да након годину дана од протеча рока проверавања, односно након 09.05.2024. године, опозове условну осуду окривљеном АА.

Имајући у виду да је побијана пресуда Основни суд у Нишу К 252/2024 којом је усвојен захтев за опозив условне осуде Основног јавног тужилаштва у Нишу Кт 2312/2018 од 15.04.2024. године, донета дана 27.03.2025. године, дакле након протока рока за опозив условне осуде прописаног одредбом члана 70. став 2. КЗ, то је наведеном пресудом повређен закон на штету окривљеног АА, а како то се основано истиче захтевом за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва.

Сходно наведеном, Врховни суд је због учињене повреде закона из члана 70. став 2. КЗ, усвојио захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва, укинуо правноснажну пресуду Основног суда у Нишу К 252/2024 од 27.03.2025. године и предмет вратио том суду на поновно одлучивање о захтеву за опозив условне осуде окривљеном АА, која му је изречена пресудом тог суда К 217/2021 од 25.01.2022. године.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић